

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

A P R I L I S.

S. W A L E R I C V S A B. I. *Aprilis.*

Imaginem Davidis in W A L E R I C O agnosces: nam & hic puer pastoritiã exercuit, & oris testudine totum Psalteriũ canere nullo didicit magistro, dignus & ipse, qui è caulã in aulam, vel aulã dignius Cœnobium assumeretur, ubi nullam Saulis lanceam timere. Tantum apud Deum potuit, ut plantaria colenti nulla unquam eruca fata & brassicas læderet; neque vermiculos solum, sed aves etiam ita obsequentes habuit, ut ex manu ejus pranderet cœnarentque. Rigente brumã ædes Sacerdotis foco fovendus subierat, quẽ aliis, quã vellet, calere ignibus sensit. Sacerdos enim & loci Præfectus unã tum fortè prudentes, Venerem prætextatis verbis nominare ausi, cor W A L E R I C I dolore exussere. Abeunte Divo, mox Dei vindicta subiit: Sacerdos oculis captus est, Præfectus lætã foedãq; morte contabuit, longas ambo linguã lascivã poenas daturi. Eã sub arbore tumulari deniq; W A L E R I C V S voluit, sub quã Deo supplicare vivus consuësser, ratus benè ibi corpus quiescere, ubi benè vississet. Et vero cubare se molliter manifestè ostendit; ne in Aram quidem à S. Bern. invitã migrare sustinuit. *Ex S¹⁶⁷.*

S. FRAN-

S. FRANCISCVS DE PAVLA.

2. Aprilis.

FRANCISCVS DE PAVLA decimo tertio aetatis anno, à parentibus ex voto S. FRANCISCO consecratus, monente Deo, novam Religionis familiam Minimorum nuncupandam condidit. Piorum ope ædiculam sacram molientem S. FRANCISCVS monuit, ut angustiis illis prolatis, ampliorem faceret; impensas causantem fidere Deo iussit; muris ergo dejectis, mox ab homine copioso magnam vim auri in opus accepit. Cùm virtutibus omnibus abundaret, ardebat tamen charitate maximè, quæ ad illum cælo defluxit globo igneo inscripta, ejus tessera futura & ordinis insigne. Ea flamma cùm totum hominem corripuisset, nihil mirum est, ardentes deinde titiones impunè tractasse, subiisse caminos, cibos quin adeò absque foco solâ Charitatis flammâ percoxisse. sed animos hominum eodem incendio ambussit, & extremis odiis dissidentes non alio ferrumine colligavit, artificiosus in miracula sancti Amoris. Ut cùm fratribus duobus pomiferæ arboris causâ inimicitias inter se alentibus, arborem dissilire mediam iussit, neuter ut uno pommo esset ditior; vel cùm pauperum causam apud Regem acturus numum

au-

aureum inter digitos diffregit, ex quo cum sanguis copiosè manaret, inopum eum esse dixit, qui acerbis exactionibus exugerentur. Hâc denique virtute ad cælum subvectus est anno M. D. VII. eâdem fiduciâ aërem transvolans, quâ olim mare pallio suo instratum enavigavit. *Ex vitâ.*

S. GENOVEFA PALATINA.

2. Aprilis.

GENOVEFA Brabantia Ducis F. Sifridi Comitis Palatini conjux, post votum DEIPARÆ factum filium enixa est, id temporis Sifrido in Syria agente. Interea Golo, qui pro Duce Rempub. administrabat, cum pudicitiam sapè sapius GENOVEFÆ nequicquam tentasset, ut scelus scelere tegeret, apud reducem Principem in suspicionem eam adduxit, ac si alieno ex toro filium sustulisset. Maritus continuo crimen cum matre & puero aquis jubet mergi. Sed mitiores Domino famuli, cum in silvas utrumque exposuissent, domi se imperata peregisse adsimularunt. Nec defuit etiam inter silvas afflictis miserorum MATER, sed cervam misit, quæ statâ horâ quotidie infanti ubera præberet. Annus agebatur orbis restaurati DCCL. exilii GENOVEFÆ V. cum Sifridus, dum feras quærit, in homines offendit, in iis
con-

conjugem & natum, in utroq; crimen suum agnoscit, VIRGINI verò SOSPI-
TATRICI id loci templum struit: ut si ejus beneficia urbes taceant, vel silvæ loquantur. *Ex Molano.*

S. M V S A V I R G O. 2. Aprilis.

ERat MVSA virgo Romana, rarum, Lat breve teneræ ætatis miraculum, cujus lecto nomine, cave citharam chorosve cogites; nullæ occurrant Pierides; vitæ severitatem, verborum moderationem, animi recessum discere. Quiescenti olim Deipara, denso virginum sacrarum agmine cincta, se obtulit; omnibus in vultu nitor solis, in veste candor nivis. Et Regina quidem eam affata: Comites, inquit, meas dote virginitatis filii mei connubium promeritas vides? augebis tu numerum, si moribus matronam potius quam puellam præstiteris, & infantia senilem miscueris temperationem. Nihil, quo pares leviter exultant, amabis. Religioni risum, jocum sceleri duces. Ad honesta oculis, ad interrogata verbis uteris. Ad necessaria manum, ad jussa gradum movebis. Sic efficiam ut trigesimo die voti compos fias. Sub hac ita mutata est MVSA, ut sollicito parentum oculo non indigeret, ex quâ tot gravitatis peti argumenta poterant. Itaque interrogare subiit novi moris
cau-

causam: quam filia nocturni visi cōmemoratione attonitis indicavit. Quinto inde ac vicesimo die febris corripitur: trigesimo Deiparâ MVSAM evocante, illa gestiens iterat, *Ecce Domina venio*, & cū voce hinc abiit, vobis quoque, qui MVSAS colitis, Ducem præbitura se, monituraque calum ambientibus morum levitatem oneri esse. *Ex l. 4. Dial. S. Greg.*

S. RICHARDVS EP. 3. Aprilis.

RICHARDVS natione Anglus fratris inopiam servilibus ministeriis voluntate susceptis, levavit, eidemque paternâ hereditate, pactoque nobilis & opulentæ virginis matrimonio cessit. Dum litteris navaret operam, nullo certo vivendi præsidio, communi cum Sodalibus duobus pallio, vicissim scholas aditurus utebatur. In Episcopatus fastigium evehctus, cum honore, ut assollet, non mutavit morem, paupertatem à se fugientem velut elapsam bonam fortunam insecutus: aureis quippe argenteisque, vasis in pauperum annonam expensis, præstare dicebat, fictilibus, more parentis, cœnare, quàm Christum egenorum turbâ representatum esurire. Vno pane mille homines saturavit, Deo voluntati benefaciendi facultatem suggerente. Aliquot suarum domorum incendium restrictæ ad largiendum

giendum manus vindictam est interpretatus; & quos multi convicio à se manuque rejiciunt inopes, tanquam accepturus, non daturus beneficium, ad petendum blando affatu excitabat: cuius facti rationem postulatus, illud ex divinis literis protulit: *Domine pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis.* Sub mortem notum Deiparæ cultoribus carmen à Sacerdotibus lectulo adstantibus iterari voluit:

Maria mater gratiæ, Mater misericordiæ, Tu nos ab hoste protege, Et horâ mortis suscipe.

Immortuus est sacre crucis complexibus ad annum M, CC. XLV. *Ex Sur.*

S. IOSEPHVS POËTA C.

3. Aprilis.

IOSEPHVS ævi sui Poëta clarissimus Thessalonica & Byzantii vitam egit, qualem agere Musæ amant, à mundi turbis semotam. Parnassus ei cella, lectus terra, cibus panis, potus aqua fuit: nam hæc, & non mero fluere Hippocrenen noverat. Hic ille sacrorum vatum monumenta lectitare, in vota non vana Poëtarum nomina, sed Numen vocare, atque ita demum pleno ore Cęlites canere. Porro in D. Bartholomæi laudes iturus, cum evocare omnes ex Helicone Musas gestiret, meditabundo ipse Divus adesse, & libro pectori ad-

moto

moto bene precari visus est. Non è Parnasso, sed cælo hoc fuit somnium. Nam deinceps versus IOSEPHVS non fecit, sed fudit, ut qui exciperent, jam olim ad omnes unguis examinatos, nunc è memoriâ tantum promi autumarent. Itaque Imperatoribus etiam gratus, non potuit tamen, quin in exilium secundo pelleretur. Sed quia causam habebat cum DEO communem, etiam hîc Poëtarum ingeniosissimum vicit, locoque ac muneri suo semper restitutus, demum immortalis laureâ donandus ad Mecænates suos abiit Superos. Hos omnes, quos quidem versu laudavit, ad exequias Poëtæ sui confluisse, S. Theodorus ab iis ipsis redierit, cuiusdam ad tumbam suam supp^l. . . narravit. Tantum refert, scire quos laudes. Nunc dum non laudanda in mundo laudant Poëtæ, quod pretium ferunt, nisi ut splendide diu mentientibus mundus splendidius mentiatur, & post multas fabulas ultima & longissima fabula ipsimet fiant? *Ex Menais.*

S. IOSEPHVS - HERMANNVS C.

4. Aprilis.

HERMANNVS septem annorum puerulus cœpit inter ultimam rerum omnium inopiam Musas, sed præ Musis impensè MARIAM colere. Eam cum in templi oedeo ludentem

N cum

cum FILIOLO & D. Ioanne vidisset, dextrâ VIRGINIS in societatem accitus, homo Superis collusit: puto ut cælum ostenderet, quis maxime ludus studiosum adolescentem deceret. A Iudo saxum monstravit PATRONA, unde quoties egeret, nummos promeret. Ita Mecenate cælo usus, simul annum XIII. fuit ingressus, mundo est egressus, & candidum Præmonstrati Ordinis habitum Steinfeldiæ suscepit; ratus longum cæli iter adolescentiæ maturè ineundum esse. Inter religiosæ vitæ studia tam amor in HERMANNO MARIAE, quàm HERMANNI in MARIA crevit, ut eum primùm amantissimo IOSEPHI nomine donaret, tum deinde in Sponsum deligeret, donec in manus omnes cæli devitias FILIUM daret. A gritudines illius complures suâ manu absterfit. Tristior rem, quòd muniis aliis distractus precibus vacare non posset, monuit, plus apud Superos sollicita in alios studia, quàm quæta inter preces suspiria mereri. Quoties genu supplex MARIAE nomen venerabatur, toties omnibus perfundi sibi odoribus visus est. Cælo hiemante litantis manus, ne à frigore offenderentur, IESVS & MARIA fovebant, duo utique calidissima sidera. Corpuseulum mortui ut supra terram semper, ita etiam sub terrâ diu integrum man-

manfit; an quia odoribus, quos memoravimus, illud condivit? *Ex Surio.*

S. THEODVLVS & AGATHOPVS
M.M. 4. *Aprilis.*

Nemo vel citò vel serò nimis calidam viam ingreditur, si quidem ingreditur. Iuuenis aetate THEODVLVS, senex AGATHOPVS, parili tamen cursu per Martyrum stadium cucurrerunt, anno à Christi ortu quarto supra trecentesimo. Et THEODVLVS quidè ante cursum, bravium (certè arrham bravii) scribitur è caelo annulum accepisse, qui artificis caeli manum crebris miraculis, quibus omnes passim morbos pellebat, laudavit. Porro cum intra carceres ambo adhuc confisterent, in somnis ab ipso Numine sunt animati, ipsi verò ad fidem exemplo suo adductos alios animarunt. Postridie ad virtutis theatrum (tribunal tyranni) tracti in ruborem hunc, in lassitudinem tortores dederunt. Eà, quæ secuta est nocte, iterum carceribus clausi, idem uterque in somnis somnium viderunt. Naufragium sibi facere videbantur, sed auspiciatum illud, & nimium fortunatum: quòd cæteris quidem, quorum longè plurimi erant, fluctu haustis, ipsi nescio in quem montem caelo contiguum evasissent, candidis ibi vestibibus ornati. Somnium hoc dies explicuit.

In mare cum saxis appendicibus abjecti ipsissimum Olympum subierunt. THEODVLVS deinde multâ luce candidus, inde ad suos reuisit, quòd testamentum facere esset oblitus. Dixit ergo heredes omnium pauperes, & te quoque inter hujus testamenti executores hodie cupit habere. *Ex Metaphr. apud Surium.*

S. VINCENTIUS C. 5. Aprilis.

SANCTUS VINCENTIUS antiquâ Ferrerorum familiâ in Hispaniâ natus, primis statim annis documenta edidit Magisterii pietatis, quod vir exercuit, jam puer inter pueros Magnus Orator. Ea initia egregiâ indole ac literarum eximio profectu fecit auctiora, omnem libertatem pertæsus, quæ levitatem oleret. Ingressus S. Dominici familiam, & Christi aspectu, morbo levatus, ejus imperio populos ad poenitentiam evocare institit, tam strenuè quidem, ut satis constet Iudæorum viginti quinque millia, totidem ferè Saracenorum, Christo ejus operâ conciliata; Christianorum centum viginti millia eidem reconciliata: publicis flagitiis infamium quadraginta millia ad innocentiam reducta. Ardorem dicentis inde intelligas, quòd capitalia ausos cum ad furcam comitaretur, oratione primùm effervesce, mox colliquescere, denique in cinerem

nerem exarescere coegerit felicissimo
 supplicio amoris extinctos. Tot spoliis
 Orco abactis triumphantem mirum
 non est, si Styx odit, & spoliare castitatis
 gemmâ contendit, quantumvis irrito
 conatu, quod in Magnæ Matris tutelâ
 esset, quæ suo pugili adstitit, & victo-
 rem rude donavit, in nos quoq; exem-
 plum repetitura, si cum VINCENTIO
 vincere vellemus. Acta olim furis ma-
 ter, ac proli suæ iniqua infantē in mul-
 tas partes secuerat: has collectas vir
 sanctus integritati vitæq; restituit, post
 dæmonem etiam de morte triumphâs,
 quæ proinde obstruere viam huic fide-
 ri non potuit, quo minùs ad cælum an-
 no MCDXVIII. ferretur. *Ex Sur.*

S. IRENE V. M. 5. Aprilis.

IRENE S. Anastasiæ famulabatur,
 Iconditione, non item virtutibus Heræ
 impar. Vnâ cum duabus sororibus ad
 tribunal rapta est immitis Dulcitii,
 quodque magis timendum fuit, etiam
 lascivi. Profuit innocentibus, quod
 amor in furorem abiit, qui Dulcitium
 ad dissuaviandas ollas impulit, quarum
 fuligine deformatus cæcus amator, bac-
 chatuſq; per urbem populo ludos præ-
 buit. Sed neque cum denudari virgines
 mandasset, vestes corporibus eripi ullâ
 vi potuere; pugnante pro iis, & togas
 retinente mordicus pudore

Fornace
 deinde

deinde (Babyloniam dixisses) conclusa IRENES sorores, inter flammarum blanditias veriùs quàm tormenta, mortem somni similem, illæsis corporibus, oppetierunt. IRENE verò ardentiores etiam ignes evasit; in lupanar quippe Veneris fornacem per vim intrusa, ab Angelis sub militari habitu latentibus, illibatâ virginitate, inde educta est, & in montem ablata, extra teli quidem Cupidinis jactum, non æquè tamen furentis adhuc Dulcitii posita; ab hoc enim celeriter insequente, eminus sagittâ transfixa est volens lubensque, & amorem suum Numini saucio pectore testatura, mox in ejus complexum à caelestibus Paranympis domum, id est Cælum, deducta; anno salutis CCCIV. *Ex Actis S. Anastasia.*

S. G VILIELMVS C. 6. April.

G VILIELMVS domi nobilis, Hugoni Abbati, apud Parisienses, à parentibus ad omnem pietatem informandus traditus est. Nec abhorrebat à disciplinâ pius animus, quâ comite feliciter in literis progressus, facile superabat æmulos, quibus ob morum integritatem fastidio fuerat. Patebat multorum invidiæ, quam ille æquo animo perferens, nihil alienum à virtute patrabat, quæ sedem firmam in pectore ipsius jam fixisset, Dubius quo vitæ genere

genere virtutis studia decurreret, monente tandem severius Odone Abbate, & objecta Christi crucifixi in vitrea fenestra depicti specie, pectori eius faces subdente, in religiosam se familiam recepit, in qua caelestibus promissis accensus, ita se probavit aliis, ut Roschil- densibus praeficeretur Abbas. Et quia pii omnes adversis exercentur, nequaquam ab iis vir sanctus eximius fuit, caeli nihilominus deliciis sustentatus. Gravius decumbenti S. Genovefa virgo solamen & morbo medicinam attulit. Morituro denique Reparator noster, Sanctis comitatus, conspicuum se fecit, scilicet ne mortis larva terreretur. Caelum Anno MCCII. subito paratum folium ejus discipulus vidit, coronamque, rarum opus & Angelorum manibus elaboratum; sed gemmas GVI- LIELMVS suppeditavit, virtutes suas, quarum nos nomina fortasse scimus, & subinde de pretio disputamus, sed subterfugimus patientia scalpellum, sine quo nulla gemma caelatur. *Ex Surio.*

S. CALLIOPIVS MART.

7. Aprilis.

CALLIOPIVS eximia sanctitate juvenis ad agenda Liberalia ab impiis invitatus, liberè abnuir, nefas esse Christianis dictitans, insanire cum ratione. Praefectus urbis Maximus extrema

N 4

pri-

primùm comminatus, cùm nihil objectis terroribus profecisset, versis ad blanditias, velut in dotem invitamentumq; sceleris filia matrimonium promisit. Eam conditionem generosius etiam respicientem plumbatis contundi, nervisque crudis foedè laceratum, in rotam jubet innecti, curvatarâ cultris obarmatâ, rogoque juxta validè flammante. Vtriusque tamen metum discussit Angelus, qui & ignem oppressit, & rotæ volubilitatem conversionesque stitit. Theoclia mater, audito filii casu, in carcerem ad filium penetrat, vulnera obligat, gratisque vocibus prædicat, quòd Martyrem peperisset. Noctu inter precandum caelesti voce confirmantur. Damnato deniq; ad crucem CALLIPIO, mater pretio lictores obstrinxit, ut situ inverso statuerent crucem. Mira foeminae virtus in comparationem Machabææ vocanda. Ad supplicium velut triumphantem prosequitur, in cruce tanquam solio filium spectatura. Pendentem caelestis nuncius ad æternitatis gloriam evocavit, mater amplexu stringens exanimam, pignus præmissum ad Superos filium è vestigio est insecuta. Ex Metaphr. & Baron. in Net.

S. AIBERTVS C. 7. Aprilis.

AIBERTVS stans, à puero, precationibus somnum distinguebat. Terram,

ram, originis memor, frequenter oscu-
labatur: finemque respiciens, modico
alimento moriturus utebatur. Cum vi-
tam S. Theobaldi Poëticis vincam nu-
meris à vano homine demisisset altiùs
in pectus, in loca primùm sola recessit:
Aquilæ deinde specie cucullum sibi of-
ferentis excitatus, ad Monasticen se
vocari intellexit; demum in solitudi-
nem rediit, finemque arctioris vitæ ini-
tiis æquavit. Ibi cum, aditu aquarum,
eluvionibus obfesso, vitæ necessariis ar-
ceretur, Deipara virginum choro cincta
bucceam panis in os AIBERTI indidit,
quâ exinde cibi inopiam annis duobus
& viginti, duobus minùs bibendi desi-
derium sustentavit. Cilicio corpus, imò
innocentiam tegebat; neque enim ca-
stitas tutiùs habet involucrum. Centies
quotidie procumbens, verba divinæ ad
Deiparam legationis iterabat. Scamno
solove somnum excipiebat, ingratum
naturæ exactorem & pretiosi temporis
furem mulcendum, non mulcendum
existimans. Multos à devio in semitam
virtutis, histrionem adedò, cujus quon-
dam odæ mutandi status occasionem
præbuerant, revocavit; facilis audien-
dis poenitentium criminibus, plusque
patris quàm judicis adferens ad tribu-
nal. Vitâ ad hunc modum in annum
quingagesimum prolatâ, rebus huma-
nis eximitur anno MCXXIV. & nunc

202 *Vita Sanctorum.* 8. APR.
quoque non nisi uno cibo pascitur,
ASPECTV DEI. *Ex Sur. & Lippel.*

S. WICTERPVS EP. 8. *Aprilis.*

DE WICTERPO Gallia contendit
& Bojaria. sed calum pridem litem
diremit, cum sibi illum vindicavit ve-
rior patria. Pontifex Augustæ, fundum,
quem ad Iulias fauces habebat, Eptati-
cum, DD. VIRGINI & Laurentio
donavit, locumque eum velut ad san-
ctiores ferias Tusculum habuit, frustra
Henrico Antistite etiam mortuum in-
de auferre adnitente, cum vel MARIA
WICTERPVM suum nollet dimittere,
vel WICTERPVS à MARIA suâ nol-
let recedere. Templum quoque D.
Afræ, quæ inter Hungarorum popula-
tiones alteras penè flammis passa est,
è cineribus in pristinum splendorem
erexit. Vos qui sacra manibus tractatis,
unum audite & exhorrescite. D. Her-
luca virgini à morte tam fuit familia-
ris, ut quoties ferè ad epulum sacrum
iret, comes iret aut dux WICTERPVS.
Fortè solam Herluca se credidit inter
preces. Sed sola non fuit. Adfuit cum
WICTERPO CHRISTVS, triste oculo
amatis spectaculum & verbo ipsissima
Pilati scena. Nihil hic, tantùm lacrimæ
& gemitus loquebantur, & nimirum
tot ora quot vulnere clamabant. Illud
etiam WICTERPVS ad Herlucam ad-
didit:

didit: ad hanc formam Sponsi expallefcis
soror? illa; emorior. Ille iterum: cupis ab
oculis theatrum crudelitatis hoc amorum?
illa iterum: ah! percupio. Ergo, subjicit
WICTERPVS, oculos nega Richardo
sacrificanti, cujus impuritas carnifex est
Sponsi tui. Audiit, abstinuit ab impuri
sacris, idemq; ut vulgus faceret, auctor
fuit. O ætas nostra! o sacra! o Sacerdo-
tes! eja dicite; oculos hominum à vo-
bis si abducunt Superi, quibus ipsi vos
aspicient, nisi iratis? *Ex Hav. S.*

S. MARIA ÆGYPTIACA.

9. Aprilis.

AVdite omnes apud divinum tribu-
nal rei. Patronam si MATREM ju-
dicis habetis, causam peractam habe-
tis. Certè causâ laboravit illa MA-
RIA, cui nomen Ægyptus dedit, & ta-
men hæc non cecidit, ubi melior MA-
RIA peroravit. Quid enim? nominis
illa sui oblita, ut voluptati litaret, pu-
dorem non venalem, sed gratis omniû
libidini exposuit: quin festo Exaltatæ
Crucis die, cum Hierosolymam Orbis
conflueret, ausa est velle ibi infanda
Veneris sacra publicare. Sed molientè
ter pedem impurum templo inferre,
ter repulit vis arcana. Quid MARIA?
ad MARIAM abit, quid agis misera?
Veneri patrocinari vis Virginè? O quid
apud MATREM non possunt lacrimæ?
quid

quid non lac MATRIS apud sanguinem potest FILII? orat illa; exorat iste: absolvit iudex admissam, quam absentem damnaverat. Sed audite poenitentem, qui peccantem inspicitis VI, annis supra XL. eluit lacrimis feras inter, quidquid inter homines peccaverat, semper oppugnata ab Orco, semper victrix, VIRGINIS auxilio, nulli hominum nisi Zosimo visa. Is divino ductu ad eam venit, & vitæ seriem, quam dedimus, audivit; cum sacro dein epulo revisit, quod ut caperet MARIA, per Iordanem sicco vestigio advolavit. Ita puram cum undæ jam probassent, secundò redux defunctam in arenâ offendit: anxio verò de sepulturâ leo supervenit, & fossam unguibus dedit, æternum non tam poenitentis, quam miserantis MARIAE monumentum.

Ex vit. PP.

S. MACARIUS PATRIARCHA.

10. Aprilis.

MACARIUS Armenus Patriarcha Antiochenam sedem beavit, sed multò magis pauperes, quos unos ille domi Palatinos, foris anteambulones habuit. Ob id, & quæ jam tunc patrabat mira, ne in ore omnium esset, omnium oculos fugit, &, sub quo lateret ignobilis, sepulchrum Christi petiit. Sed Saracenorum scelere ad ipsa ossa usque lacera

lacera virtus, & tribus clavis pavimento affixa, pressaque pectus ignito saxo, ut ferè solet, se ipsa prodidit: prodidere Angeli in auxilium missi, ipsique jam hostes MACARIUM, & quod caput est, in MACARIO DEVM agnoverunt. Interea parentes suum esse dedecus arbitrati, orbam filii infulam filiumque exulem videre, mittunt, qui aut verbis, aut vi adducant. Et jam parabant hanc illi. Sed cælo pugnante capti oculis manibusque, quas ad facinus extenderant, MACARIO se dederunt. Hic cruce, quæ illi scipionis loco serviebat, oculos & manus reddidit, itaque expeditus exul orbem deinde pererravit, Bojariæ quoque hospes, demum Gandavum in Flandriam pervenit, relictis ubique symbolæ loco ingentibus miraculis, quæ unico suo scipione dedit cruce insignito. Flandriam cum dirissima lues popularetur, sese cum gemino socio vicariam urbis victimam morti objecit. A morte geminum circulum cæli ostenderunt & crucem in altero, ut sciremus, quò crux scipio illum abduxisset. Sed numne MARIAM amavit? Non nisi in cryptâ eidem dicatâ sepeliri voluit. Et verò ubi molliùs ossa nostra jacerent, quàm in sinu MARIÆ? *Ex Sur. & Rav. S.*

S. STA-

S. STANISLAUS EP. M.

II. Aprilis.

IVstitia praesides multos habet, Patronos paucos. STANISLAUS adeo Cracoviensis Antistes mortuum citare testem coactus est, ne optimam causam caderet. Praedium à Petro viro nobili emptum, fraude amicorum ejusdem prope perdiderat, nisi illum ipsum Petrum, triennio ante defunctum, ad Iudices redivivum adduxisset, quem nemo vel inestabilem ausus est dicere, vel refutare. Vitiorum severus vindex semper audit, ignarus regulam flectere, seu pauperum tabernas, seu regum palatia meriretur. In omnem peccandi licentiam Boleslaus Rex praevenit, quem nequicquam admonitum STANISLAUS piorum tribu movit. Non erat rex huic probro concoquendo; sed vindictam spirans, satellitibus ad aram stantem, victimam objicit, iisque tertium divinam virtute vim afferre prohibitis, ipse carnificis munus occupat, & laniatum à se Antistitis membra dispergit. Damnarunt crudelitatem quatuor Aquilae perpetuis excubiis reliquias tutatae; donec miraculo caelestis; luce exciti mortales eas in urnam componendas legerunt. Iuvit pietatem divina manus, lacerosque inter se artus ita colligavit, ut nullum crudelitatis vestigium superesset.

NON

Non sustinuit impius Rex tam luculentam infaniae suae exprobrationem; sed regnum exilio mutavit, omnium hominum odium; cum STANISLAI triumphum etiam Aquilae auferent. *Ex Sur.*

S. GVTHLACVS C. II. *Aprilis.*

GVTHLACVS regio satu nobilis, circa salutis annum DCCVI. castra solitudine, fagumque sacco mutavit. Sedem sibi legerat expertem humani cultus Insulam, quam perpetuis turbis ita infestam daemones reddidere, ut consilium fuerit, statione decedere, nisi opportunis auxiliis D. Bartholomeus patronus ac tutor confirmasset. Corruptum aliquando ad inferos abstraxerant iidem turbatores, ubi oculis objecta aeternorum ignium atrocitate, minati sunt, nisi Insulam facessere vellet, continuo precipitandum. Gnarus GVTHLACVS nihil ultra minas posse, ausus est vel in hostico abnuere. Ex eo tempore quot diebus ab Angelo tutelari sub diei noctisque crepusculum visebatur, novaeque contra increbescentem hostium impetum vires accipiebat. Discipulo, qui ei necem moliebatur, mentis arcanum aperuit: pro quo preces ad Deum fundere non destitit, quoad certam ei salutem impetravit. Eidemque triumphum suum ostendit mortuus, cuius pompae pars fuit ignea turris a
terra

terrâ in cælum pertinens. Ethelbaldo Regi exuli per speciem objectus regni restituendi nuncius fuit. Qui receptis potestatis insignibus, cœnobium suæ vatis monumento superstruxit, in quo corpus ejus quiescenti quàm mortuo similis inventum est. Ex Sur. & Lip.

S. ALFERVS ABB. 12. Aprilis.

PAtria ALFERO Salernum, schola Principis illîc aula fuit. Ex hac ad regem Germanorum Legatus feliciter è viâ aberravit, & ad Regem Regum in cœnobium Cluniacense deflexit. Inde melior jam ad patriam Legatus monachis illîc præfuit, & Cavense Asceterium condidit. Ibi mali dæmonis invidiâ ex altissimo monte præceps dejectus, risit incolumis veteratorem, altius olim nec tam impunè cadentem. Incolam saxo obtritum à sociis in oratorio suo id noctis voluit deponi; mane deinde vespillonibus funus quarentibus hominem restituit. Quina ova cum essent, sed septem hospites, sine fraude, sed non sine miraculo, & forè cum risu singula singulis attribuit. Vates plurimis aliis fuit, ipse mortis suæ vatem longè nobilissimum Christum habuit, qui sexto die prius quàm obiret, ALFERVM ad cœnam invitavit: condixit lubens, & quò famem opsonaret, jejunos venit. Miracula mortuus continuavit,

tinuavit, ex multis unum illis narrabimus, qui ex Veneris harâ ad Numinis aram accedunt, & heu! impurati epulo divino inter virgines mentes Angelos accumbunt. Fuit qui quoties sacramentam frequentare parabat, somniorum intemperie absterreretur. Eam maculam etsi nullâ suâ culpâ contractam, cum precibus, jejuniis, confessione semper elueret, redibat tamen ad invitum illa, & etsi scelus non esset, videbatur tamen esse. Tandem dormienti adfistere ALFERVS visus est, & fonti admotum sanctioribus undis lustrare, jamque contra Stygis ejuscemodi vulnera eximium facere. O similis, inquis, fons mihi curreret! At si oculos habes, binos domi habes.

S. IUSTINVS M. 13. *Aprilis.*

IUSTINVS Philosophus Palaestinâ oriundus, literarum amator, varias in Philosophiâ sectas amplexus, Platoni tandem auscultare cœpit. Declinaverat forte populi turbam, cum nescio quid ad mare secum meditatus, in hominem incidit, à quo immortalitatem & supplicia animorum edoctus, Christianam veritatem aspexit, eandemque adversus hostes acerrimè tutatus est, sanguinis & vitæ prodigus. Multa Iudæi gentesq; adversum Christi cultores machinabantur, quorum causam apud Cesarum

○ sub-

subsellia magnâ dicendi libertate tutatus, illud impetravit, ut Christiani deinceps, nisi maleficii convicti essent, innoxii viverent. Nobilis ingenii monumentum hodieque legitur; gloriaque est bonis literis hanc piam operam Christo Romæ impendisse, ubi melior nunquam causa acta est, etsi optimo ejus Patrono sanguine stetit. Nam cum crescentem vitâ & disciplinâ Cynicum, ignorantiam hominis multoque magis caninâ impudentiam offensus, publicis congressibus vicisset, ea res scilicet canem illum ad vindictam inflammavit. Nulla ratio perdendi Iustini aptior visa, quam si ut Christianum allatrasset. Exosum id nomen iterum esse coeperat & capitale. Ergo structæ D. Iustino insidiae haud sanè nolenti; captus rogatusque Christianusne esset; affirmavit. desereretne sua sacra; renuit. mortem subiret; voluit; id Christo mortalium severo judici gratum, sibi utilissimum fore affirmans; ac mox cervice securi subjectâ, vitam perdidit, perditurus, nisi perdidisset. *Ex Surio & Baron.*

S. HERMENE GILDVS M.

13. Aprilis.

O Stendi HERMENE GILDVS, quando tandem negare obedientiam parentibus, etiam cælo arridente, liceat. Cùm enim patrem haberet Leovigildum

vigildum Wisigothorum Regem, & he-
 resi Arrianæ oppidò addiētum, ipse sa-
 niorē fidem à Prasule Leandro didi-
 cit. Sed veritas etiā apud parentem
 odium peperit. Hic enim cū laudibus
 debuisset, ferro filium oneravit, & anno
 libertatis Christianæ DLXXXIV. in car-
 cerem dedit. HERMENEGILDVS, ut
 monstraret, quā non pensi regnū ha-
 beret, humanis rebus omnibus se abdi-
 cavit, purpuram cum cilicio mutavit,
 tempus omne inter vota ac supplicia
 transegit, demum è carcere templum
 fecit. Subinde ipsā sacri Pascharis nocte
 captivum à parēte subornatus Pseudo-
 episcopus adit, & ad sacerrimā scilicet
 mensam invitat: sed HERMENEGIL-
 DVS fidenter negat se in potestate fu-
 turum, etiā in vinculis Catholicæ li-
 bertatis memor. Eapropter irā succen-
 sus Leovigildus, cum religione patrem
 etiā exiit, ejusq; imperio cadit filius
 securi caput diminutus, pulcherrima
 Paschæ victima, sed non à parente dan-
 da. Caterum Martyrem continuo è ca-
 lo voces laudarunt, & delapsæ indidem
 lampades exornarunt. Mox etiā piis
 manibus parens impius morte suā pa-
 rentavit, adductis post ad Catholicam
 Fidem omnibus Wisigothis. Ita pietas
 quam decollasse in HERMENEGIL-
 DO impia hæresis putavit, toto regnò
 caput extulit. *Ex S. Greg. M. l. 3. Dial.*

S. THOMAS M. 14. Aprilis.

Nata est THOMAS Alexandria, à parentibus bene ac pudicè educata, & demum nuptui tradita, ut ante Virginibus, sic Matronis postea præluxit. Sed raro castitas inter multos habitat tuta. Ausus est focer, cujus in domo cum marito degebat, omnis juris atque adeò pietatis in filium oblitus, conjugalem in nuru fidem tentare. Cohorruit illa ad tam infanda, & monitis preces, precibus lacrimas addidit. At ille, cui pudorem non potest, vitam extorquet, mediamque, non auditâ crudelitate, secat. Enimverò non tulit vindex Numen, sed parricidium extemplo cæcitate multavit. Interea adsunt, qui maritum castissimæ volunt cõventum; vident sanguini suo innatare pudicitiam; vident cœco vestigio muris oberrantem Susanneum senem; quis tragœdiam hanc dederit:rogant. Non ausus est diffiteri auctorem se esse amens Oedipus; sed cum atrocitatem criminis, quam videns non viderat, nunc cœcus vel sole clariorem aspiceret, non dubitavit ultro mortem orare, & capitis in se sententiam ipse pronuntiare. Et verò hunc facile judices audiverunt, cœcumq; duci scilicet jusserunt: THOMASIDIS verò tumulus ceu Martyris cultus à Cœnobitis Scetanis, Asylon deinceps

deinceps fuit eorum, qui hostem Cupidinē fugerent. Nimirum jam antè cœcutiens puer oculis suis timet. *Ex Men.*

S. LYDWINA V. 14. *Aprilis.*

LYDWINA formam obesse castitati lvidens, dignum virgine rata est votum, deformitatem à cælo petere. Audiit hoc, & omnia morborum examina misit: iis ita omnis gratia defluxit, ut nemini jam placeret cadaver domum ducere. Sed sic illa demum formosa CHRISTO visa est. Hic ex amantibus solus jam agræ cum MATRE assidere; solus amoris sui & patientiæ symbola per Angelos lectulum ambientes ostentare: quorum certè unâ recordatione LYDWINA cruciatus suprâ quàm dici aut credi potest, graves, facile tamen omnes redimebat. Genium tutelarem ducem ad ea loca, quæ CHRISTVS olim præsentia suâ nobilitavit, ad purgantes item flammæ & beatas sedes habuit. Ab eodem donum è primi parentis horto lignum tulit odore nobile: ut inde una jam vel virginitas vel patientia sperare quid posse videatur. In subsidium pauperum ipsa pauperissima peculiū tamen corrogabat, & IESV *crumenam* dictitabat; cui profectò omnes, cū audient, avari inuidebunt, quippe quæ exhauriri nunquam potuit. Homini facinoroso suavit, plumis in

tinum latus noctem incumberet. Risit ille, sed cum hoc in plumis non posset, ne in flammis olim posse cogeretur, fleuit deinceps. At LYDWINA anno Christi MCCCCXXX. ægritudinis assidua ac multiplicis XXXVIII. cum id dolorum incrementum impetrasset, ut ignibus nihil superesset piandum, mortua tandem est, vel, ut rectius loquar, tandem desit mori. *Ex Io. Bruggmano.*

S. FRONTO ABB. 14. Aprilis.

Ridiculi homines, morituri ne moriamur fame, extimescimus. Commeatum in annos comportamus, diem victuri: horrea fruimus, sepulchrum subituri, formicæ dicam an homines? Nimirum qui vitam dedit, victum vitæ extra urbis fora non poterit dare? Quasi verò si ille velit, etiam inter medias epulas non Midæ, inter aquas non Tantalifimus? contra, ubi ille velit, non aëre seges exurgat, in fonte vinea? Certè rupem aquam dedisse memini, cumq; terra negaret, panes cælo pluisset etiam in deserto. Ite Reges, castra culinæ fruite, aciem coquorum ducite, famem oppugnaturi. Vincam ego vestram superbiam, aut nemo, aut cælum mihi opsonabit. Hæc aut similia his cum animo suo FRONTO; hæc ad pulcherrimi propositi socios LXX. quos omnes secum ex urbe in loca deserta

ab

ab hominibus sed non DEO etiam eduxit. Nec fefellit ingens animus, & spes tam generosa. Providit Numen, & alienam avaritiam paupertati iussit FRONTONIS servire. Ergo Angelus ad dormientem nescio quem divitem: tu equidem in rerum omnium affluentia jam copiam etiam fastidis, at Christus interim in servis suis cum inopia & adeo fame conflictatur. Non audit hæc Euclio, sed iterum in utramq; atriem dormivit. Ergo aures aliter vellicavit, plagasque, ut somno crederet, addidit. Tum demum quid sibi cælum vellet, penitus visus intelligere, & cibariis LXX. mulos onustos, cum nesciret ubi FRONTO ageret, sine ductore in incertum dimisit. At illi recta inde ad FRONTONEM, inde exonerati ad divitem iterum, qui miraculo motus anniversariam deinde eam liberalitatem esse voluit. *Ex vit. PP.*

S. EVTYCHIVS M. 15. *Aprilis.*

HOc die Ferentinales EVTYCHIVM Martyrem colunt, etsi ubi, aut quando animam posuerit, nesciant Annales. Sed hæc Fasti olim cælestes loquentur; nam istis sua commendare, hoc demum ego æternum famæ monumentum credo. Et nos quidem etiam olim facta nescimus, at EVTYCHIVS etiam post mortem vates futura scivit, & ut scirët

O 4 alii,

alii, è tumulo monuit. Etenim Redemptus Pont. fortè templa sua obibat, sacra & sacrorum curatores non (quod hodie fit) alienis, sed suis oculis inspecturus. Ventum est Ferentinum. Hic fessus lectulum sibi adornari propter tumultum Martyris imperat, rectè humana æstimans, tantumque censens à sepulchro lectum distare, quantū mors & mortis germanus frater somnus distant. Tunc quoque inter curas insomnem ferè noctem agenti EPTYCHIVS visus adstare, & quærere num vigilaret? affirmanti deinde illa verba tertium inclamare: *finis venit uniuersa carnis simul vaticinium ipse quoque finire*. Atque hæc noctis prodigia diei portenta exceperunt. Visa & audita cælo arma quasari, & vento Aquilone duce castra ignea & ignea acies imminere. Hæc verò omnia explicarunt nō multò post Langobardi, cum è septentrione Italiae se infuderunt, sacra humanis, humana sacris miscuerunt, clademque patriæ intulerunt. Inter hos ipsos tamen armorum strepitus suaviter Redemptus obdormiuit. Obdormiuit inquam, nam parum differre mortem à somno ostēdit vivus cum mortuis dormiens. *Ex Ferrar. & Greg. Magn. Dial.*

S. IOACHIMVS C. 16. Aprilis.

Felices Senæ! vel ideò, quòd inter tot
 mundi hodie libertos, ipsæ *servos* tot
 VIRGINIS numerant. Ex his IOA-
 CHIMO nostro pileum hodie in cælo
Domina dedit. Vir fuit obsequendi stu-
 dio, sui contemptu, sed præcipue chari-
 tatis æstu in ægros mirandus. Exemplo
 fidem habe in paucis memorando. Iter
 illi Arretium; ex itinere obvius fuit,
 qui epilepsi, sed multò magis impatien-
 tiâ laborabat. Noster verbis, consilio,
 operâ suâ solatur: sed necquicquam
 gravius jam animo quàm corpore pe-
 riclitante. Hic IOACHIMVS post pre-
 ces DEO fusas, in se novus medicus
 morbum omnem transfert. Igitur Ar-
 retii ipso DOMINÆ ASSVMPTÆ
 die, dum sacrificanti servit, cereumque
 elatâ in sublime Eucharistiæ manu
 præluceat, cadit morbo impellente:
 cereus tamen stationem in medio aëre
 servat, gaudente utique Angelo in ho-
 minis officium involare. Sub hac Se-
 nis vi morbi iterum cadit, mensamque
 secum instructam trahit. Nihil tamen
 fractum, nihil confusum. Sed & alia
 prodigia clarum fecerunt, ut apertâ ad
 preces portâ, radii precantis in oculo
 (quo sapius assuevit concedere) caput
 viii cingere. Caterùm morbo omni su-
 perior illud etiam velut vitæ rectè actæ

premiu à calo emendicavit, ut viventis carnes veniunt agmen popularetur. Fatum obiit, quale expectat ac praevidit, ipso Christi morientis die, cum illa verba socii legerent: & *inclinato capite emisit spiritum*. Sed apud mortuum quoque medicinam morbidi quassiverunt, & verò reppererunt, Epileptici praecipue, non ignari expertum mali hujus medicum se accedere. Ex Ferrar.

S. HELENVS C. 17. Aprilis.

FVgiendum est citò, quod nocet citò: Sapuit isto mature HELENVS consilio, & è mundo prius quàm pueritiã exiit, tutius inter feras, quàm homines victurus. Iejunia producenti cacodæmon escas obtrusit; sed HELENVS & cocum & dapiferum aspernatus cum Cælo quàm Orco prandere maluit; mox enim Angeli, ut Christo quondam dapes esurienti ministrarunt. Tanto deinde promptius ipse quoque per longa itinerum spatia aliis prandia ferre, & si oneri succubuisset, onagris ea imponere, nil repugnantibus pigerimis alioquin animantium. Neque jam solùm onera illius asini, sed ipsum etiam HELENVM, cum Mystam sacrificii causâ accerseret, per amnem crocodilus transvexit; adeò sanctitati obtemperant omnia. Discipulo ejus cum
Orci

Orei miserabilis bidinis faces admoveret, incedens HELENVS ad tantas redegit angustias, ut extra circulum, quem in arenâ scipione descripserat, ne latum quidem unguem aut unguulam ponere sit ausus, donec turpe incendium extingueret. Illud etiam memorabile, quod illæsus ignem calcarit, ut Zaream Hæreticum falsitatis argueret, qui perfidiam suam per flammam probare non ausus, Catholicæ Religionis, ut veri auri, pretium auxit. His facinoribus HELENVS Heliopolitanam primùm mitram, deinde æternitatis coronam meruit. *Ex vitis PP.*

S. VRSMARVS C. 18. *Aprilis.*

Quo tempore mater gravem VRS-MARO ferebat uterum, venerandâ forte canitie senex per visum astitit, puerulumque, manu gestatum ejus curæ commendavit. Excusanti annonæ difficultatem panem candidum porrexit, novo mox inter manus auctu grandescens; prodigiique rationem ad nascituræ proles doctrinam retulit, cum annis ad multorum mortalium emolumenta amplificandam. Simul monstravit enitentem in sublime filiolum per scalam cælo insertam. Præfugio fidē adstruxit vita cælitibus quàm hominibus propior: nam Episcopus tempore succedente creatus, novem
annis

annis à pane humano temperavit, reli-
qui cibi tam modicus, ut validæ mem-
brorum virtutis vires haud immeritò
miraculi instar obtinerent. Dæmones
frequenter injustâ corporum humano-
rum possessione dejecit: metu lem-
rum infestas ædes aquâ lustrali solvit:
morbos curationum fines egressos di-
vinâ sanatione depulit. Porrò charitas
servandorumque mortalium studium
in eminentissimum virtutis fastigium
assurrexit, cum esset quotidie cujusvis
hominis salutem sanguine vitâque re-
cuperare paratus. Rerum adversarum
patientia in Iobi comparisonem eve-
xit. Obiit anno Christi D. CC. XIII. de
cælo obtinendo sollicitus imprimis, ut
qui jam scalas admoverat, antequam
nasceretur, *Ex Rather. Veronense.*

S. THEODORVS M. 19. Apr.

THEODORVS cum sacramentum,
quod CHRISTO dederat, Marti ne-
gasset, post fustuarium craticulæ inje-
ctus, pice ac sulphure perfunditur. Sed
cum crudelitate hâc tellus commota
è sinu aquas, quæ rogam extinguerent,
effudisset, THEODORVS incolumis ad
Marti devotos provocavit: irer ex
omnibus unus aliquis in rogam,
Deumque suum etiam ipse probaret.
Illi causâ diffisi rem ad sacrificulos
rejecerunt. Ex his etiam DIOSCO-
RVS

RVS adductus, palàm Iovis patrocini-
 nium respuit, suavitque ipse è flammis
 causam Iupiter dicere juberetur; se
 diem ei dicturum, se ex fano obtorto
 collo ad iudices ignes rapturum, calo-
 que, pulcherrimo, quod unquam fecit-
 set, sacrificio ipsum Iovem immolatu-
 rum: probaret ille fulmine se Deum,
 pictosque suos ignes, & unà hos in ca-
 put sacrificantis, si posset, congereret.
 Indoluit Iovem, ludos fieri Proconsul,
 & DIOSCORVM jam Christianum
 flammis, THEODORVM verò qua-
 drigis raptandum dedit. Hic verò ab-
 euntibus in præcipitium equis, alio è
 cælo curru triumphans in Prætorium
 venit. In succensam exinde cum mili-
 tibus, quibus hæc miracula fidem fece-
 rant, fornacem coniectus, altero mane
 loqui reperitur PHILIPPÆ matri, quæ
 triennio antè captiva abducta, ad pre-
 ces filii per Angelum tum erat redu-
 cta. Advolat igitur tyrannus, milites
 hastâ transfigit, matrem capite multat,
 THEODORVM ipsum in crucem a-
 git. Sed ille post tot victorias, non pe-
 tisset aliud trophæum. *Ex Menais.*

S. WERNHERVS M. 19. *Aprilis.*

WERNHERVS rustica, ex Trevi-
 rensi agro, progenies, egenis com-
 parcebat paratum diurno labore obso-
 nium: vitrici asperitatem, ipse tam miti
 inge-

ingenio, fugere coactus, in opilliones
 haud paullo mansuetiores incidit; nam
 & mapalibus fugientem, & esurientem
 cœnulâ exceperunt, quibus ne oneri fo-
 ret hospes asymbolus, defixo humi ba-
 cillo, novum è terrâ fontem salire ius-
 sit: à Pastoribus digressus in feras inci-
 dit; annum enim agentem XIV. Iudæi
 adhuc Christi in Christianis sanguinem
 sitientes, capite pronò columna alliga-
 runt, S. Hostiam ab ore repetituri: lo-
 ris deinde ac ferro per omnia membra
 crudelissimè grassati, satis docuerunt
 quàm longè Apellæ omnem humani-
 tatis sensum abjecerint: nam etsi tri-
 duo inter tormenta exacto, omnium
 opem ac commiserationem exposce-
 ret, ea tamen neque apud iudicem ar-
 gento corruptum reperit, inter acerbis-
 simos cruciatus id unum habiturus so-
 latii, quòd pendens demum ad exem-
 plum Christi animam efflavit. Cadaver
 eius in speluncam abjectum est, ne à
 Iudæis, sed feris laniatum credi posset;
 iusta nihilominus ei Cælum persolvit,
 multâ face circum cadaver accensâ,
 quæ WERNHERI innocentiam & Iu-
 dæorum crudelitatem detexit. *Ex Sur.*

SS. SVLPITIUS ET SERVILIANVS

MM. 20. Aprilis.

R visum te ad nuptias invitamus, sed
 (quemadmodum semper factum est)
 Agni;

Agni; quin imò, si lubet, ad choreas etiam, non quidem ut ducas, sed ut spectes, simulque illud etiam fatearis, verum dixisse, qui ferè ebrios & insanos saltare dixit. Ecce SVLPITIO Euphrosyna, SERVILIANO Theodora despondetur, & Aureliano Consulis filio Domitilla promittitur. Iam quatit Hymenæus faces, jam jocus, jam amor ridet, mox lacrimas daturi. Nam intereà Domitilla Euphrosynam & Theodoram familiares suas Christo conciliat; hæ verò eidem sponfos etiã suos, adnitéte iterum Domitillã, dum ejus operã Christum videt cœcus, & mutus loquitur. At nimirum intereà solus Aurelianus cœcutit, solus hic non sana loquitur. Quin adeò tibicines jam solus conduit, & pede frequenti terram pulsans in exitium suum jam pridem Orcum laborat evocare. Iamque duos omnino dies totidemque noctes assiduas saltando se exercuerat, cum quiescit tandem morte subitã prostratus. nec jam ille domum Domitillam, sed illum domum Proserpina ducit. Porro SERVILIANVS & SVLPITIVS, firmati his miraculis, non dubitarunt postea pro Deo & castitate cervices præbere securi secandas, rectius capite, quàm Aurelianus pede saltaturi. *Ex gestis SS. Nerei & Achillei apud Sur.*

S. AGNES POLITIANA V.
20. Aprilis.

NAtale solum AGNETI mons Politianus est. Quo die in lucem prodiit, multis vicinis æther facibus itellans illustris vitæ primordia celebravit. Nono ætatis anno, quo virgines aliæ totæ pendent à matribus, D. Domini institutum in sacro Parthenone complectitur. Quindecim annis pane & aquâ victitavit; sæpeque cælesti pluviâ, qualis Hebræis per desertos Arabiæ campos moventibus annona fuit, inter precandum est operta. Tres aliquando gemmulas ei Deipara dono dederat, vaticinata, suo honori aliquot ab AGNETE templa constituenda. Iesulum aliàs in sinum ejus infuderat; cujus è collo crucem eam abstraxit, quæ in hæc usque tempora ad facti memoriam piorumque venerationem conservatur. Sæpe ab Angelo divinam hostiam accepit. Balneum, quo valetudinis causâ utebatur, cælesti manna instratum, eoque loco fons medicâ salubritate præditus erupit. Et quemadmodum sæpe divinos genios vivens habebat hospites, ita moriens eosdem adepta comites, in calum evolavit, anno salutis M. CCC. XVII. mortè multi infantes è suis cunis, quæ sermone, quæ cantu celebrarunt. Corpus putre-

putredine taboq̄ue intactum virtutum
ac præcipuè castimonix luculentam
præbuit testificationem. *Ex Bullâ
Canonizat.*

S. ANSELMVS EP. 21. *Aprilis.*

Facile mundum despicit, quisquis æ-
quis oculis aspicit. Testis luculentus
ANSELMVS est. Vidit hic (nebulam
ab oculis Deo removente) quem nos
mundum dicimus, immundam, quâ
pater, paludem esse, cœni omnis ac for-
dium colluuiem: in hâc volutari mise-
ros homunculos; hinc delicias suas
haurire delicatulos, hinc gemmas qua-
rere avaros, hinc triumphare ambitio-
sos. Miratus ANSELMVS posse tam
sordidâ lacunâ pisces gaudere tam no-
biles, oculum ad religiosorum septa
transtulit, & ædes sibi videre visus est
regio opere structas, & omnibus deli-
tiis affluentes. Has itaque ingressus, ex
Monacho Cœnobiarcha, ex Cœnobiar-
cha Pontifex Cantuariæ mortuus me-
moratur, anno MCIX. vir qui è mini-
mis quibusq̄ue rebus maxima dare
documenta scivit. Nam, ut alia silentio
præmittam, cum lepusculum sub
equum suum fugientem à canibus un-
dique cingi conspexisset, eam morien-
tis cõditionem esse exclamavit ab atris
geniis obsessi. Iam puerum conspicu-
tus cum aviculâ lusitancem filo alliga-
tâ,

P

tâ,

ta, peccantis hominis typum esse dixit, qui libertate suâ spoliatus, ad arbitrium Stygii aucupis viveret. Itaque qui jam nos circumspicimus, si ANSELMO credimus, mali dæmonis ludus, lepusculi, & aviculæ captivæ sumus. Nec tamen stulti lepores fugimus, nec aviculæ filium rumpimus: quin quod omnem stultitiam exsuperat, cantitare etiam in tantis miseriis juvat, *Ex Edinero.*

S. THEODORVS C. 22. *Aprilis.*

THEODORVM sexennem mater ad omnem licentiam informabat, cum S. Georgius, ne filium Cæli Imperatori autoratum vitæ corruptelis effaminaret, præsens admonuit, pueri deinceps in sanctitate magister. Eunti ad Ædem sacram dux adfuit viam præstigiis Orci præceptam & impeditam aperiens; matri quoque, si à pietate filium avocaret, stricto mucrone exitium minatus. Prope interitum THEODORVS erat, quando decantatus ille Proteus, assumptâ contubernalis formâ, incautum in præcipitium intulit præsulcor ipsius factus, eumque exemplo tracturus, nisi custodis cura prævaluisset. In templo Christum cum Virgine matre præsentem aspexit, à quo ad sanctiorem militiam invitatus, illico stipendia facere cœpit. Gigantem credidisses vim cælo illaturum, si labores spectasses.

Mira-

Miraculis morborumque medelâ clarus, quos aliis absterfit, sibi gratulatus est dolores, eos divinâ in se voluntatis argumenta dictitans. Venenum impiorum invidiâ mistum Reginae caelorum benevolentia superavit, quæ piorum mensis securitatem affert, certiore utique quàm ii, qui periculosas Principum epulas gustu explorant. Huic Reginae Cælitibusque tam charum quid mirum est, si Reges nostri orbis suspexerunt, neque passi sunt THEODORVM voto suo potiri, qui cum probra sitiret, vel invitus honoribus mactatus est?
Ex Suario.

B. ÆGIDIUS C. 23. Aprilis.

ÆGIDIUS tertius Assisiatis Franciscæ affecla, ingenuo sanctoque mentis candore ad insigne virtutis culmen pervenit. Virum, e S. Dominici familiâ, eximiâ doctrinâ, de perpetuâ Deiparæ virginitate dubium sibi que difficilè consentientem, tali prodigio contra ancipitem cogitationem confirmavit. Ter scipione terram impulit, dicto singulos ictus profecutus, hoc ordine: *Maria Virgo ante partum: Maria Virgo in partu: Maria Virgo post partum:* & mox lilia totidem ad scipionis impulsu Ægidii que vocem solo emerferunt. Tertio ante suam natalem die, Christus ei spectabilis

P 2 ad-

adfuit, reditu per consequentes quindecim dies instaurato. Ex quo tempore tam concitatis in cælum desideriis rapiebatur, ut audito vel à pueris per plateas Paradisi nomine, rerum omnium sensu destitueretur. Septem in eo eminebant virtutes, credendi constantia, pietas erga Deum, reverentia, commiseratio, cura officii, obedientia, grata beneficii memoria. Quinquaginta duobus annis in sacrâ militiâ meruit. Post mortem magnum luentium agmen è lustralibus flammis in cælum evexit. Obiit Perusii anno M. CC. LXXXIII. Ex *Surio.*

S. GEORGIUS MART.

24. Aprilis.

ANno post natum Servatorem XC. supra CC. GEORGIUS fortissimus CHRISTI miles, & ob virtutem inter tribunos adlectus, tum Comitis etiam titulo à Diocletiano ornatus, cum hujus nihilominus efferam in Christianos tyrannidem propalam damnasset, in vincula & ipse tractus, saxum primo ingens pectori injectum superius fortius, quam cælum Hercules tulit; ad machinam deinde mucronibus omni ex parte armatam, ut autè ad gladios in acie, risit. Hinc calce tres dies sepultus, cum illustrior surrexisset, ferreos & ab igne candentes cal-

calceos indutus, nempe ad Olympicam coronam cucurrit. Cæsus iterum immaniter, ac alapis contusus, in ruborem languoremque ipsos carnifices dedit, & testem fidei suæ mortuum è tumulo produxit. Tandem post tot egregie pugnatas pugnas, coronatum pridie in carcere ab ipsomet Imperatore CHRISTO, caput iterum coronandum securi subdidit; cum prius ad ejus imperium corruissent omnia Numinum simulachra, & cacodæmones se esse, non Deos, ultro edixissent, verissimo omnium, quod unquam dederunt, oraculo. *Ex Metaphr.*

S. BONA VIRGO. 24. Aprilis.

A Ge virgo anime. hæ tibi leges feruntur. Lecto pudico cubato. Vestis cilicium esto. Ut latrones domesticos effugias, pudorem peregrè ad Divum templa circumfero. Nempe duras, ais, & verè æreas leges fixisti. Quid vis dicam? Tu non potes quod isti & istæ? addo quod virguncula BONA potuit, cui vix septenni has leges ipse summus Legislatoꝝ Christus tulit, annuente & probante virgine animo. quid? quòd ultro non lecto sed stramine involvit pudorem, si non tam molliter certè securiùs dormiturum? quòd non semel sed decies ex Italiâ ad S. Iacobi sepulchrum in Galæciam abiit? quòd tres

omnibus septimanis dies non nisi pane & aquâ traduxit, & reliquis, quibus opiparè vixit, leguminibus vixit, etiam tunc, cum ab Hierosolymitano itinere & lōgâ Saracenorum captivitate redux continuâ febris laboravit? Superi! quis nostrum ægro corpusculo facit tam ægrè? Nimirum Virgo facit, ut periclitanti pudicitiae medicinam faciat. Et arrisit his studiis Christus ipse, qui Ierosolymæ ad sepulchrum suum orantis BONÆ, capiti ter manum suam imposuit, & post quadragintadiæle jejunium traductum, in eadem eremo à Virgine, in quâ ipse traduxerat olim, annulo sibi visendus desponsavit, multisq; aliis miraculis ornavit. Ultimo è vitâ BONÆ inter risum cantusque abiit. Quid miraris lector? dum vixit, fleuit. *Ex Bzovio 13. tom. ann. Eccl.*

S. MARCVS EV. 25. Aprilis.

MARCVS ut primùm res Christi gestas litteris consignavit, à Petro Alexandriam legatus est: cum ipso etiâ Evangelium in urbem penetravit. Cùm enim sub portâ Anianus cerdo detritas Apostoli soleas reficeret, subulâque in lavam exerrante, Deum, ut fit in adversis, in clamaret, MARCVS vulneri remedium fecit, & Anianum magno operæ pretio ad Christi Religionem traduxit. Sed cùm ob quotidiana fidei

26. APR. *Vita Sanctorum.* 231
fidei incrementa MARCVS insidiis
appeteretur, Anianum pro se urbi Epi-
scopum dedit, ipse Pentapolim abiit.
Indidem biennio post Alexandriam
rediit, ubi ad aram ipse Dominica Re-
surrectionis festo die captus raptatusq;
per urbem, Paschalis pro Christo factus
est victima. Ea nocte Angelus nomen
suum Marco albo Caeli inscriptum
monstravit, & Christus ipse magno
presens fuit solatio: postera luce cum
laqueo gula implicaretur, tam cito co-
stringi non potuit, quin celerior anima
ad Superos evolare. Cadaver ne torto-
res exurerent, coorta repente tempestas
rogum omnem cum bustuariis disje-
cit. Nunc de illius tumulo Italia Ger-
maniaque certant, ut de Homeri cunis
Graciae urbes; lite tanto sanctiore,
quanto dignior est, qui Christi, quam
qui Achillis praelia scripsit. *Ex Brev.
Rom. & S. Hier.*

S. BASILEVS EP. MART.

26. Aprilis.

Scelus heu! ingens, juvenus, Tuis
Smanibus tuam occidis, cheu! toties
castitatem, cum olim viri sancti occi-
dere pro aliena non dubitarint. Frodeat
BASILEVS, & dum pro aliena pudici-
tia pugnat, pugnare pro nostra nos do-
ceat. Erat Licinio Imperatori in Parthe-
none virgo, virgini nomen Glaphyra,
P 4 ad-

addictissima Christo & castitati. Huic infidias tyrannus Cupido per alterum tyrannum Licinium moliebatur. Glaphyra ab amore docta fugere, ipsa quoque alas assumit, & ad Episcopum BASILEVM abit. Sed nihil latet cœcum licet Amorem. Proditur virgo apud Imperatorem, & unâ virginis custos Pontifex, & jubet utrumque vincitum adduci Licinius. Commodum Glaphyra morte beatâ vincula effngit, sed subit BASILEVS vas pretiosi pudoris. Mox jubetur aut fidem aut caput ponere. Nec multum ille apud animum suum deliberat, abjicit caput, ut fidem seruet. Vtrumque & caput & truncum corpus seorsim in mare proturbant carnifices. Sed quâ aut corpus aut caput Martyris periret, si neque unus ex hoc capillus est periturus? Angelus Elpidophoro viro Christiano in cælis animum BASILEI, in undis corpus monstrat. Ergo illi cum piscatoribus ita convenit, ut quidquid demum prehensum id loci verriculo esset, suum esset. Mox BASILEVS extrahitur, non jam minutus capite, sed planè integer. Vna tantum & illa rubea linea ornabat, non inficiebat cervicem, ut Glaphyra è Servatoris sui collo præmium, monile hoc videatur suspendisse. *Ex Surio.*

S. SITA VIRGO. 28. Aprilis.

PROPE Lucam in Hetruriâ nata SITA servitutum Fatinellorum familiæ, imò veriùs egenis servivit. Nam his ferè suum victum cessit, & quod unum in servâ supererat opis, pro mendicis quotidie apud dominos mendicavit, præclaram mercaturam dictitans (& mercatores erant) ingens cælum tantillo emere. Et verò liberali dextrâ, cùm nihil aliunde suppeteret, Numen suggestit. Ita sitiienti rogatori cùm aquam se porrexisset crederet, vinum propinavit. Alteri cùm fabas vendendas gratis dedisset, nihil tamen dominus superveniens abesse comperit, mensusuram cælo, ut promiserat, remetiente. Vestem quoque pellibus subductam, & commodatam ab hero, nudo ipsa commodavit. Nec sefellit. Retulit hic cùm irasceretur Herus SITÆ, & ex oculis disprens docuit, nulli securiùs rem credi, quàm cælo. Aliàs deprehensa panis reliquias miseris ferre, quò oculos dominorum falleret, tantisper in flores vertit, gratissimos deinde esurientibus odores. Suum verò, hoc est, virginitatis florem, quem à teneris intactum in tumultum etiam salvum intulit, precibus & jejuniis fovit, lacrimis rigavit, nec lecto, sed quæ floribus amica est, terrâ deposuit, nec dubitavit quandoque

procacem servuli petulantiam unguibus notare, itaque vel invitum verendum facere. Nudis pedibus ad sacra loca euntem multa miracula comitata. Quid? quod domum redeunti sub noctem comes è calo delapsa MARIA ivit, & pontis urbisque portas reclusit. An dubitabimus ergo Cæli januam viventi SITÆ tam propitiam morienti patuisse? Ex *Bezovio*, 13. tom. *Ann. Eccl.*

SS. THEODORA ET DIDYMVS
MM. 28. Aprilis.

Fabulam damus, dum vivimus, alius alio pulchriorem: pulcherrimam DIDYMVS & THEODORA dederunt. Hæc dum parvulum tyrannum Amorem fugit, in majorem alterum Maximinum Imp. incidit. Iubetur aut fidem, aut virginem ponere. Quid ageret? Martyr moreretur, non virgo? Virgo viveret, non Martyr? placuit virgini Martyrem sociare. Abripitur in cellam infamem: sed primus DIDYMVS irruit in militis personam vultum amantis præferens: instruitur elegantissima scena: mutantur vestes: sub milite evadit virgo: sub virgine miles deprehenditur. Sed nunquam magis illa virgo, quam cum sic miles, nunquam magis iste vir, quam cum sic foemina fuit. Dum enim hic ad supplicium

cium ducitur, adest illa, & litem ecce
de morte movet. Vadem ait se pudoris,
non mortis legisse; hanc vel fugâ me-
ruisse; esse certè in virginè ferro lo-
cum, si injuriâ non fuerit; sed nec ani-
mos deesse, quos cum armis sumpsisset;
demum si THEODORA addicta sit
morti, THEODORAM se esse; si DI-
DYMVS, etiam hunc induisse. Contra
querebatur ille, ingratorum benefactori
præmium invidere; arma se exuisse
non militem, stolam induisse, non fœ-
minam; turpe fore viro tergum verte-
re, si sic mulier pugnaret; illi plus la-
ctis, sibi plus sanguinis naturam dedis-
se; se denique (sive DIDYMVS jam
esset, sive THEODORA) se ad mor-
tem damnatum clamabat. Quid mul-
tis? duo pugnarunt, & cernentibus
causam licitoribus, ambo vicerunt. Ex
D. Ambr. l. 2. de Virg.

S. PAPHNVTVS MART.

28. Aprilis.

PAPHNVTVS Eremita, detectis à
tutelari genio gentilium insidiis, fa-
cto divino sacrificio, ultro in jus atque
judicis conspectum ambulavit. Quem
sanguinarius canis tam fœdâ verberû
lanienâ concerpfit, ut patefactis lateri-
bus exta in terram effunderentur, quæ
sacer custos suis denuò receptaculis
abdedit, vulnerumque hiatus obsepfit.
Cum

Cum in vinculis mirâ luce micaret, XL. senatores veritatis claritate præstri-
cti, unum ac verum Numen sunt pro-
fessi, eamque ob causam flammis ab-
sumpti. Non multo post sedecim pue-
ros senatorum filios ad tribunal addu-
xit, hæsitque alienato à sensibus in
Deum animo: pueri in proposito con-
stantes extincti. Piscatores octo supra
quadraginta sic amore Christianorum
sacrorum accendit, ut unâ ad supplicium
contenderint, jugulumque ferro subje-
cerint. PAPHNVTIUS quadrifariam
distractus, membraque in templi tectum
jactata hominibus ludibrium, pabu-
lumque foedis avibus futura. At dis-
jectas corporis partes Angelus con-
flavit, Christusque vitalem spiritum resti-
tuit. Cujus prodigii magnitudine multi
ad Ecclesiam adjuncti, fidem sanguine
consignarunt. Ad extremum, molâ ad
collum deligatâ, in undas præcipitatur
PAPHNVTIUS. Sed pondere lapidis
divinâ manu sustentato, cum mergi
volens non posset, in crucem ætus exi-
miorum certaminum in eâ arbore,
quæ fortes omnes coronat, palmam tu-
lit. *Ex Metaphr.*

S. P E T R V S M. 29. Aprilis.

PETRVS Veronæ parētibus hereticis
ortus, septimo ætatis anno duode-
na credendi capita in scholis perdidice-
rat,

rat, itaque fixa animo retinebat, ut nullis unquam imperiis ad eorum veritatem improbandam compelli posset. Institutionem deinceps D. Dominici per vitam sectatus, speciosum Prædicatoris nomen rebus æquavit: quippe tanto populi studio frequentiaque concionabatur, ut agrè per confertam multitudinem sellâ gestatus evaderet in suggestum. Dicta factis & prodigiis affirmavit, validissimâ persuadendi ratione. Valuit præcipuè adversus devios ab Ecclesiæ fide, vim contrariam paternæ perfidiæ sortitus. Fuit, cum à Deiparâ, quod olim à Servatore cognominis Apostolus audivit: *Ego pro te rogavi Petre, ut non deficiat fides tua.* Quo patrocinio constantiam tenuit usque ad sanguinis vitæque jacturam: etenim lethalibus aliquot illatis ab hæretico vulneribus, repetens Catholica veritatis à magistro instillatæ confessionem, unam mortem plurimis de sacrilegâ sectâ palmis repensavit, ad annum Christi MCCLII. Subinde conspectus est in celo, Mariæ, cujus ope illuc evectus erat, lateri adjunctus: quodque viventi jam concesserat Deus, post fata insigni miraculorum famâ illuxit. Tantum interest à teneris cum recto verum combibisse, quibus semel imbuta mens, ut vasa recentia, odorem primum servabit. *Ex Suario.*

S. HUGO ABB. 29. Aprilis.

HUGONEM Ecclesie Burgundia,
principe natum familiâ, protulit.
Hic, adversis parentibus, eò perfugit,
ubi splendorem à majoribus tractum
humilis familia consortio celaret. Ca-
piti divinus spiritus, columbæ specie
conspicuis imminere visus: unde vim
ad mira perpetranda singularem hau-
sisse persuasum. Nam & in secreto hu-
manorum pectorum mentis obtutum
figebat, & morbis cujuscunque gene-
ris medicinam de cælo parabat. Habe-
bat Sanctius in vinculis Alphonsum
fratrem Hispaniæ regem, cujus liberta-
tem cum Hugo supplex à fratre postu-
lasset, D. Petrus cœnobitæ cuiquam in-
dicavit, Hugonis apud Deum preces
momentum habuisse, Sanctioque de-
inde conspicuis Alphonsi dimittendi
mandatum dedit. Episcopo linguæ ad-
petulantiam sermonis expedita vatici-
natus est, post mortem tumente ac ob-
sisto pustulis ore Manes ejus levitatis
confessionem edituros. Spectro deinde
effatum probante, indicto in dies sep-
tenos monachis silentio, constitutâ ex
contrario medicinâ, flammis purganti-
bus reum exemit. Sub exitum Deipara
cum D. Petro HUGONI adfuit. Eo-
demque tempore Fulgentius Abbas
duos Angelos vidit in astra geminum
lectu-

leatulum molientes, quorum alterum Hugoni, alterum Anselmo Cantuariensi Pontifici dicerent stratum. Et nunc ambo quàm molliter cubant! ridentque nos, qui, ut S. Augustinus loquitur, volitari malumus in carne & sanguine. *Ex Hug. Clun.*

S. CATHARINA SENENS. V.

29. Aprilis.

CATHARINA ut primùm fari potuit, scalas perreptans ad singulos gradus Angeli verbis MARIAM salutavit. Quid jam mirum, si his gradibus ipsum sanctitatis culmen conscendit? Anno ætatis septimo, CHRISTO, quæ supra D. Dominici ædem conspicuum habuit, se sponsam, ille, conciliante Matre aliisque Cælitibus, Sponsum se obtulit CATHARINÆ. Itaque sæpiusculè jam ad eam invisere, non raro personatus mendicus amorem probare, & stipem deinde datam è cælo multis laudare. Addixerat se foeminae foedo carcinomate laboranti, nec jam stipendiū aliud præter calumnias ferebat. Subtristi eam ob causam nonnihil ecce CHRISTVS adest, geminam manu coronam prætedens, hanc auro, illā spinis rigentem, jubetq; optionem facere. Illa non nescia, quā Sponsus corollā ornatus esset, spinas invadit, jamque melius animata impensius pergit servitutem
ingratæ

ingrata servire; quin, ut Sponso se probaret, ex ipso ulcere pus exiit. Meruit hæc fitis alterum haustum, quæ ex latere suo dilectæ CHRISTVS propinavit. Illa ab hæc ambrosiâ jam ebria porro ausa est petere, cor amans sibi haberet. Superi, quis fidem daret! nisi amori hominum tam obnoxios vos sciremus? Aufert CATHARINÆ cor CHRISTVS, & suum reponit. Tunc profectò expleto amanti voto, CHRISTVM CATHARINA cor suum: suum CHRISTVS CATHARINAM vocare potuit. *Ex Surio.*

S. ROBERTVS ABB. 29. Apr.

ROBERTVS gente Campanus natalium decus virtute ad immortalem memoriam illustravit. Nondum erat editus in lucem, cum Ermgardis matris per quietem objecta Deipara anulum obtulit, eoque sibi clausum utero infantem despondit. Quem natum sic Ermgardis eduxit, ut sacro pactæ virginis connubio dignus redderetur. In Cellensi Asceterio Monachum institutus, diversis cum supremâ potestate cœnobii præsedit, religiosæ potiùs disciplinæ, quàm cumulandis opibus intentus. Accidit, ut ad portas duo sacris initiati, sed egentes, ab ROBERTO stipem præstolarentur. Negabat penoris præfectus vel unum panem reliquum esse.

Ad

Ad prandium signo excitis domesticis, Abbas, conspectis in mensâ panibus, unde illati essent, rogavit. Oeonomo respondente, se Fratrum numero æquatos panes reservasse, omnes tolli iussit, ad fiduciam & obedientiam anxias suorum cogitationes revocaturus. Ex humanis abiit octogenario major, die jam prospecto atque indicato. Curam suorum ne à morte quidem posuit, increpare somnolentes solitus, excitare- que ad divinas laudes, mirâ benevolentia, quâ tamen erga nos Angeli quotidie utuntur, exiguo operæ pretio. Quid vis? Deus ipse ad ostium stat & pulsât; neque tamen expergisceris. Ex *Lippeloo.*

SS. MARIANVS ET IACOBVS
MM. 30. *Aprilis.*

ANnus ducentessimus sexagesimus secundus par nobile Martyrum habuit: MARIANVS alter, alter IACOBVS fuit. Et illum quidem pollice suspensum pondera talis annexa tentissimis nervis ad ima retrahebant; sed ad carceres reducti, animus in Cælum abiit, æterni convivii promulsidie recreandus, quam in pulcherrimum inducto triclinium, S. Cyprianus propinavit, haud gravatè pro unâ illius guttulâ omnem sanguinem daturus. IACOBVM interea proprio Martyrum baltheo

theo Angelus cinxit. Ita hic robur suū
inquit, alter bibit. Nec multò post no-
vus cælo nuntius mittitur de venustio-
ribus ephebis, qui sero vice torquis in-
dutus, & palmam ventilans (nam &
ipse nuper unâ cum matre & gemello
trucidatus fuerat) MARIANVM &
IACOBVM ad martyrum condicere
convivium jubet. Nec illi tam lautas
epulas aspernari, aut morari diutius
ausi, postera die dederunt symbolum
ambo capite plexi. Nihilominus equi-
tes toto diffusi cælo malum minari car-
nificibus visi, qui tam candida inno-
centiæ lilia demessuissent. *Ex Surio.*

B. FRANCISCVS SENENSIS.

30. Aprilis.

ETIAM FRANCISCVM viderunt
Senæ libertatem mundi repudiare,
& servis VIRGINIS accedere. Quan-
quam non tunc primùm transit in ser-
vitutem VIRGINIS; natus in hanc
est. Siquidem mater FRANCISCO
plena liliū sibi parere est visa, ex quo
alia atque alia pullularent, quibus
MATREM VIRGINEM coronaret.
Videbatur deinde, nescio quis, Pontifi-
ciâ maiestate insignis scepro uterum
tangere, spondereque, liliū, quod ferret,
candori nihil obfuturas mundi spinas.
FRANCISCVS denique lustrico fonti
admotus plūs quam pueriliter exultare
est

est visus, oculosque suos in iam tunc suum ocellum, **MARIAE** iconem defigere. Iam pueritiam ingressus, quotidie quingentes *Ave* **DOMINAE** suae dixit, orationi extra tempora Musis dicata tam deditus, ut non in domo paternâ, sed templis habitaret. **Afellum** (ita quam nos ad instar catelli **Melitenensis** habemus, carnem appellitabat) saxo & flagris exercebat. Pro concione omnium animos incendebat, ut fidem habeam virginibus, quæ volantem supra dicentis caput igneum globum se vidisse affirmarunt. Adversus obrectatores opem flagitanti **PATRONA VIRGO** auditum abstulit, ut surdis auribus præteriret calumniantes. Sub mortem ante dicentis vultum Angeli librum explicarunt. Librum vitæ credidero fuisse, & in illo **FRANCISCVM** nomen suum legisse; tam hilari post obiit, & quidem die, quo Christo cælum patuit. Ex demortui ore lilium ajunt natum esse, scilicet ut vobis, **Sociales**, pietatis in **VIRGINEM** semen esset. *Ex Bzovio 10. 13. Ann. Eccl.*

Q 2

MA-